

інших. По-перше, дослідити переклад у словнику та простежити за стилістичними позначками. По-друге, ознайомитись із вживанням даних лексичних одиниць у мові оригіналу. По-третє, зважаючи на всі додаткові значення, які супроводжують семантику слова, обрати кінцевий варіант.

З вищесказаного можна зробити висновок, що перекладацька майстерність – це поєднання знання, копіткої праці над дослідженням мови та, безперечно, ерудиція перекладача.

І. Б. Радченко

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ МОВНИЙ ПОРТФЕЛЬ ДЛЯ ІНЖЕНЕРІВ

Зміна політичного курсу багатьох європейських держав обумовила інтенсифікацію інтеграційних процесів, а разом з нею й зростання інтересу до іноземних мов. На сучасному етапі Європа стає якимось багатонаціональним і багатомовним цілим, де для нормальної адаптації до умов життя дійсно важливим стає знання різних мов, у зв'язку з чим зростає природна мотивація до їх вивчення. Багато держав активно включаються в загальну діяльність, вводять вивчення різних мов, розробляють і здійснюють програми з підтримки місцевих мов, інтеграції іммігрантів у нове культурно-мовне середовище й збереження культури етносу.

У європейських державах проводиться робота за такими напрямками: досліджується рівень володіння іноземною мовою, поширення програми «загальноєвропейський мовний портфель», відповідно до якої задаються рівні володіння мовою, які дозволяють порівняти компетентність усіх громадян у сфері різних мов.

«Загальноєвропейський мовний портфель» – уніфікована вимога до оцінювання рівня мовного розвитку. Це особливо важливо в тому випадку, коли людина пропонує свої здібності на міжнародному ринку праці і її рівень володіння різними мовами повинен бути оцінений за єдиною схемою. Початок цієї програми було покладено в листопаді 1991 року у Швейцарії на міжурядовому симпозиумі, де розглядалися питання розроблення загальноєвропейських компетенцій володіння мовою.

Загальноєвропейські концепції володіння іноземною мовою містять основні положення сучасного підходу до вивчення нерідких мов на різних освітніх рівнях і в різних умовах. Будучи практичною реалізацією загальноєвропейських концепцій, мовний портфель покликаний в умовах сучасної інтеграції європейських держав:

- по-перше, впроваджувати у практику перспективну освітню ідеологію у сфері іноземних мов;
- по-друге, розвивати й підтримувати мотивацію кожної людини до вивчення мов протягом життя;

- по-третє, забезпечити студента надійним і загальнодоступним інструментом для визначення своїх досягнень в оволодінні іноземними мовами, подальшого удосконалення своїх знань;

- по-четверте, дати викладачу можливість оцінювати рівень досягнень кожного студента в оволодінні іноземними мовами й внести за необхідності корективи у свою викладацьку діяльність;

- по-п'яте, забезпечити людині соціальну мобільність у рамках єдиної Європи.

Мовний портфель – це комплект документів самостійних робіт студента, які складаються з трьох частин: паспорта, мовної біографії його користувача і дос'є. Зібраними документами студенти можуть подати систематизовано результати своїх досягнень і досвіду у вивченні іноземних мов, у тому числі й зразками особистої самостійної роботи. Такі документи свідчать про досягнутий рівень оволодіння мовою студентом.

Європейський мовний портфель був рекомендований Радою Європи для використання у вивченні іноземних мов.

Таким чином, мовний портфель, окрім педагогічної функції, виконує і соціальну. Мовний портфель є інструментом самооцінки й особистої пізнавальної, творчої праці людини, рефлексії її особистої діяльності.

О. А. Дзюба

КОМУНІКАТИВНА МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Наш світ не стоїть на місці, а постійно змінюється. Зміни стосуються всіх сфер нашого життя і викладання іноземної мови не є винятком. Багато років тому у вищих школах викладання було націлено на вивчення граматики та лексики. Студенти повинні були добре вміти перекладати тексти з іноземної мови, користуючись словником, а також знати технічні терміни відповідно до своєї майбутньої спеціальності. З часом вимоги до знання іноземної мови змінилися і сьогодні мовою треба вміти вільно, невимушено і, головне, сміливо спілкуватися, тому саме методика комунікативного викладання набула важливого значення в закладах вищої освіти.

Подібна система викладання вимагає від викладача володіння мовою не книжного типу, а живою та невимушеною. Викладач повинен знати всі відтінки слів і виразів, які можуть зустрітися в спілкуванні, і навчити студента розрізняти і правильно їх використовувати. Дана методика передбачає починати вивчення мови з запам'ятовування слів і виразів, і тільки потім під отримані знання підводять граматичну базу. Велику увагу приділяють роботам у групах. Студентам задається тема для обговорення, і студенти, уявляючи себе в реальній робочій ситуації, висловлюють свою